

Paris 12 de Mars de 1924

Sempre em Granera dijels a Barcelona

Escolleixi's i li plan un tractament, entre: Sempre.
Mestre o amic. Després de tant temps jo ja no sé
com començar a parlar-l'hi.

Quan el Sempre i amic Gilbert era encara a Paris,
m'hevin recomanat moltes vegades que escriuís als
ambos mestres de l'Orfeo. Un dia m'he decidit me a
escriure al Mtro. Millet, pel qual m'volguen fer-me
uns mots, diguem-ne de reintroducció. Ara, com
que estic sol, no tinc altre presentador que el meu
atreuiment de jove, i com a tal, n'espero una abso-
lució undescendent.

¿Recordas en Valls, aquell xicot que cantava a la
corda de soprans? Ara m'és qüasi un home, té
24 anys i estudia per porguer amb-hi a ésser un artista.
En quatre anys que sóc a Paris. Diverses vocacions
vencen en pènyola m'hi, entre les quals cal posar la
primera en la música. - He respirat els aires de

Vincent d'Indy a l'Escola Cantorina, i actualment
estudia l'aprestació amb Albert Roussel.

Són escrites moltes cançons, per a una veu i piano,
per a cor miste -- per a piano sol, etc. però
tot és inèdit. Precisament voldria editar alguna
cosa que em semblava acabada i penso escriure al
Sr. Marti per veure quines condicions puc obtenir.

Una cosa que m'ha fet ara fa dos anys ha estat
considerada digna dels premis ^{honoris del} al Conservatori de
Berlín. Caldria que n'hi haguéssim força de
comunes perquè el problema econòmic de la nostra
joventut de músics joves és de molt difícil solució.

Jo treballa tots els dies una violoncellista, i, a més,
sóc organista d'una església petita de Montmartre.
Després és el meu modus vivendi, --

Vinc una mica indolent; no veig quasi bé a ningú. Joia
de Frederic Monpou, el qual s'interessa per mi.
Vais a sentir tanta música com puc i estudio
tot el que em permet la meua praxi --

M'heu estat quant ajudant-lo - una mica tant,
però l'ofici és tant difícil d'obtenir! --

Mani el que vulgui, francament... al seu amic
miser

Vallès

Mrs. Mep Valls

11. Rue Jean de Beauvais

Paris II

